

ครัวกับกิจวัตรของคุณยาย

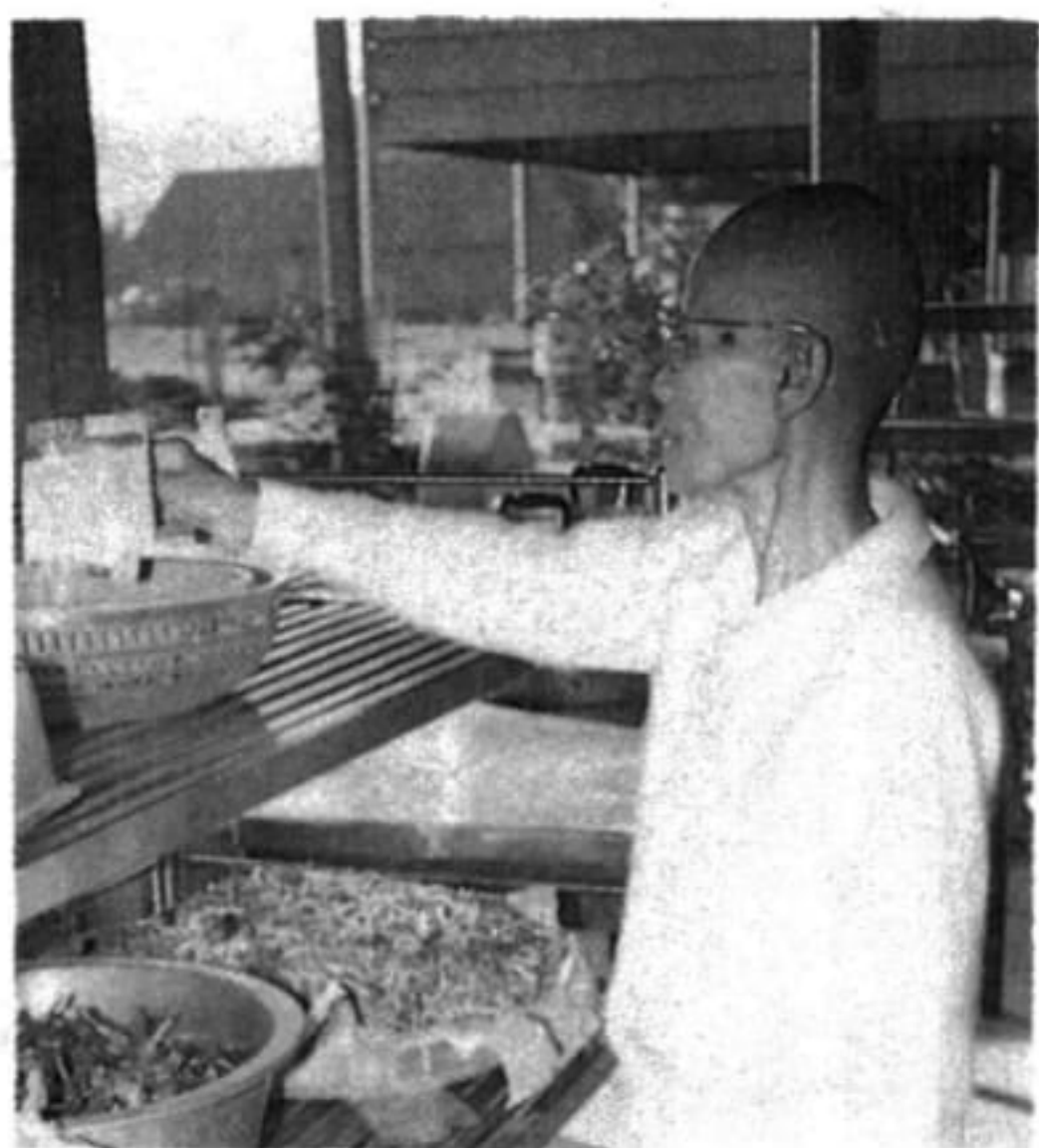
ทางด้านอาหารขบฉัน คุณยายห่วงพระมาก ท่านตั้งโรงทาน หุงข้าวเลี้ยงพระองค์เองตามแบบโรงครัววัดปากน้ำ ตอนนั้นยังมีพระอยู่ไม่กี่รูป กำลังสร้างโบสถ์ สร้างศาลาฟังธรรมกัน แม้ระยะหลัง ท่านไม่ได้ลงมือทำเอง ท่านก็เข้าไปดูแลตรวจตราความสะอาดในโรงทาน ทุกวัน

คุณยายจะตื่นนอนตั้งแต่ตี ๔ นั่งสมาธิ พอสว่างก็ปิดกวาด เช็ดถูกุฏิของตนเอง แล้วมาดูแลที่ครัว คุณยายสอนคนครัวให้หันผัก หั่นเนื้อให้พอดีคำ อย่าให้ชิ้นใหญ่ไป มิฉะนั้นขณะที่พระฉัน ชิ้นเนื้อ จะไปตุงที่แก้ม ดูไม่งาม ปลาก็ให้เลาะเอาก้างออก ของมันนัก เผ็ดนัก อย่าจัดไป ขนมห ผลไม้ ต้องจัดให้ประณีต คุณยายเตือนว่า ของทุกอย่างต้องทำให้ดีให้ประณีต จะได้เป็นนิสัยติดตัวข้ามชาติไป

เมื่อดูแลเด็กวัดประเคนอาหารให้พระเสร็จแล้ว คุณยายจึงกลับไปรับประทานอาหาร ประมาณเวลา ๖ โมงครึ่ง หลังจากนั้นท่านจะกลับมาที่ครัวอีกครั้งหนึ่งเพื่อดูแลความเรียบร้อยแล้วจึงจะกลับไปซักผ้า (เพ็งจะเลิกซักเองมาได้ ๒-๓ ปี) ทำอะไรต่อมิอะไรของท่านไปจนกระทั่ง ๙ โมง จึงไปนั่งสมาธิ จนถึงเวลาก่อนเพล (๑๑.๐๐ น.) เล็กน้อย ก็จะกลับมาที่ครัวอีกเพื่อดูว่า ข้าวปลาอาหารจัดถวายพระเรียบร้อยไหม พอเห็นว่าเรียบร้อย ท่านก็กลับออกไป ท่านจะไม่อยู่ในบริเวณครัว หรือที่ใกล้ๆ ที่พระฉันอาหารในเวลาเพล เพราะเห็นว่าเป็นเวลาของเจ้าภาพที่นำข้าวปลาอาหารมาถวายพระ ไม่อยากให้เจ้าภาพเกรงใจ

ประมาณเที่ยงครึ่ง พระฉันเสร็จให้พรเสร็จ แยกมีเวลาคุยกับพระพอสมควรแล้ว คุณยายจะออกมารับแขกอีกที่หนึ่ง จนถึงบ่ายครึ่งหรือบ่าย ๒ โมง จึงกลับเข้ากุฏิไปพักผ่อน

ราวบ่าย ๓ โมง คุณยายจะลงสวน ปลุกกล้วย ปลุกมะละกอ
ดูแลต้นไม้ ตรวจบริเวณวัด ราว ๆ ๕ โมง จึงกลับไปอาบน้ำ แล้ว
มารอถวายน้ำปานะให้พระ คุณยายมาพูดมาคุยด้วย ใครทำอะไร มี
ปัญหาอะไร ท่านจะรู้หมดโดยไม่ต้องรายงาน จนกระทั่ง ๑ทุ่ม แต่
ไม่เกิน ๑ทุ่มครึ่ง คุณยายจะกลับไปนั่งสมาธิถึง ๓ทุ่มครึ่งแล้วจึงนอน
แต่ถ้าเป็นช่วงเวลาเตรียมงานบุญ ต้องจัดเตรียมอาหารจำนวนมาก
สำหรับสาธุชนที่มาร่วมงาน คุณยายจะย้อนกลับมาดูที่ครัวอีกครั้ง
แล้วถึงกลับไปนอน

คุณยายให้ความสำคัญกับครัวมาก ครัวจะต้องสะอาด ไม่มี
กลิ่นอับชื้นต่าง ๆ ที่เรียกว่า กลิ่นครัว จะต้องมีการพอกถวายพระเณร
และเลี้ยงดูทุกคนที่มาที่วัดได้ ยายอธิษฐานว่า

“ถ้ามีคนมาเป็นร้อยก็ให้เลี้ยงได้ทั้งร้อย มาเป็นล้านก็ให้เลี้ยง
ได้ทั้งล้าน”

ซึ่งการที่ใครจะสามารถเลี้ยงคนได้ขนาดนี้ จะต้องสร้าง
“ทานบารมี” เอาไว้มากทีเดียว